

CHEMIA Klasa 8

Wymagania na poszczególne oceny

Lp.	Dział	Ocena	Wymagania
1.	Kwasy	niedostateczny	Uczeń nie spełnia wymagań koniecznych na ocenę dopuszczającą.
		dopuszczający	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wymienia zasady BHP dotyczące obchodzenia się z kwasami; – zalicza kwasy do elektrolitów; – definiuje pojęcie <i>kwasy</i> w odniesieniu do zmiany odczynu roztworu; – rozpoznaje wzory kwasów; – zapisuje wzory sumaryczne i nazwy kwasów: HCl, H₂S, H₂SO₄, H₂SO₃, HNO₃, H₂CO₃, H₃PO₄; – wskazuje wodór i resztę kwasową we wzorze kwasu; – wyznacza wartościowość reszty kwasowej – wyjaśnia, jak można otrzymać kwas chlorowodorowy, fosforowy(V); – wyjaśnia, co to jest tlenek kwasowy; – wyjaśnia, na czym polega dysocjacja elektrolityczna (jonowa) kwasów; – zapisuje równania reakcji dysocjacji elektrolitycznej kwasów (proste przykłady); – wymienia rodzaje odczynu roztworu – określa zakres pH i barwy wskaźników dla poszczególnych odczynów; – rozróżnia doświadczalnie odczyny roztworów za pomocą wskaźników;
		dostateczny	jw. oraz Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wymienia metody otrzymywania kwasów tlenowych i kwasów beztlenowych – zapisuje równania reakcji otrzymywania kwasu chlorowodorowego i siarkowego(VI); – wyjaśnia pojęcie <i>tlenek kwasowy</i>, <i>dysocjacja elektrolityczna</i>; – zapisuje wybrane równania reakcji dysocjacji elektrolitycznej kwasów; – określa odczyn roztworu (kwasowy); – zapisuje obserwacje z przeprowadzanych doświadczeń; – posługuje się skalą pH; – bada odczyn i pH roztworu.
dobry	jw. oraz Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego podczas pracy ze stężonymi roztworami kwasów należy zachować szczególną ostrożność; – projektuje doświadczenia, w wyniku których można otrzymać omawiane na lekcjach kwasy; – wymienia poznane tlenki kwasowe; – zapisuje i odczytuje równania reakcji dysocjacji elektrolitycznej kwasów; – zapisuje i odczytuje równania reakcji dysocjacji elektrolitycznej w formie stopniowej dla H₂S, H₂CO₃; – opisuje doświadczenia przeprowadzane na lekcjach (schemat, obserwacje, wnioski); – interpretuje wartość pH w ujęciu jakościowym (odczyny: kwasowy, zasadowy, obojętny); 		

			<ul style="list-style-type: none"> – planuje doświadczenie, które pozwala zbadać pH produktów występujących w życiu codziennym.
		bardzo dobry	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje kwasy na podstawie podanych informacji – odczytuje równania reakcji chemicznych – planuje doświadczalne wykrycie białka w próbce żywności (np.: w serze, mleku, jajku) – opisuje reakcję ksantoproteinową.
		celujący	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o powstawaniu i skutkach kwaśnych opadów oraz o sposobach ograniczających ich powstawanie; – wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o właściwościach i wynikających z nich zastosowań niektórych kwasów, np. HCl, H₂SO₄.
2.	Sole	niedostateczny	Uczeń nie spełnia wymagań koniecznych na ocenę dopuszczającą.
		dopuszczający	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tworzy i zapisuje wzory sumaryczne soli (np. chlorków, siarczków); – wskazuje metal i resztę kwasową we wzorze soli; – tworzy nazwy soli na podstawie wzorów sumarycznych (proste przykłady); – tworzy i zapisuje wzory sumaryczne soli na podstawie ich nazw (np. wzory soli kwasów: chlorowodorowego, siarkowodorowego i metali, np. sodu, potasu i wapnia); – wskazuje wzory soli wśród wzorów różnych związków chemicznych; – ustala rozpuszczalność soli w wodzie na podstawie tabeli rozpuszczalności soli i wodorotlenków w wodzie; – zapisuje równania reakcji dysocjacji elektrolitycznej (jonowej) soli rozpuszczalnych w wodzie (proste przykłady); – opisuje sposób otrzymywania soli trzema podstawowymi metodami (kwas + wodorotlenek, metal + kwas, tlenek metalu + kwas); – zapisuje cząsteczkowo równania reakcji otrzymywania soli (proste przykłady); – odróżnia zapis cząsteczkowy od zapisu jonowego równania reakcji chemicznej.
		dostateczny	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia cztery najważniejsze sposoby otrzymywania soli; – podaje nazwy i wzory soli (typowe przykłady); – zapisuje równania reakcji zobojętniania w formach: cząsteczkowej, jonowej oraz jonowej skróconej; – odczytuje równania reakcji otrzymywania soli (proste przykłady); – korzysta z tabeli rozpuszczalności soli i wodorotlenków w wodzie; – zapisuje równania reakcji otrzymywania soli (reakcja strąceniowa) w formach cząsteczkowej i jonowej (proste przykłady); – zapisuje i odczytuje wybrane równania reakcji dysocjacji elektrolitycznej soli;

			<ul style="list-style-type: none"> – dzieli metale ze względu na ich aktywność chemiczną (szereg aktywności chemicznej metali); – opisuje sposoby zachowania się metali w reakcji z kwasami (np. miedź i magnez w reakcji z kwasem chlorowodorowym); – zapisuje obserwacje z doświadczeń przeprowadzanych na lekcji.
		dobry	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tworzy i zapisuje nazwy i wzory soli: chlorków, siarczków, azotanów(V), siarczanów(IV), siarczanów(VI), węglanów, fosforanów(V) (ortofosforanów(V)); – zapisuje i odczytuje równania dysocjacji elektrolitycznej soli; – otrzymuje sole doświadczalnie; – wyjaśnia przebieg reakcji zobojętniania i reakcji strąceniowej; – zapisuje równania reakcji otrzymywania soli; – ustala, korzystając z szeregu aktywności metali, które metale reagują z kwasami według schematu: metal + kwas $\square$ sól + wodór; – projektuje i przeprowadza reakcję zobojętniania (HCl + NaOH) – projektuje doświadczenia pozwalające otrzymać substancje średnio i trudno rozpuszczalne (sole i wodorotlenki) w reakcjach strąceniowych; – zapisuje odpowiednie równania reakcji w formie cząsteczkowej i jonowej (reakcje otrzymywania substancji średnio i trudno rozpuszczalnych w reakcjach strąceniowych); – podaje przykłady soli występujących w przyrodzie; – opisuje doświadczenia przeprowadzane na lekcjach (schemat, obserwacje, wniosek).
		bardzo dobry	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przewiduje, czy zajdzie dana reakcja chemiczna (poznane metody, tabela rozpuszczalności soli i wodorotlenków w wodzie, szereg aktywności metali); – zapisuje i odczytuje równania reakcji otrzymywania dowolnej soli; – wyjaśnia, jakie zmiany zaszły w odczynie roztworów poddanych reakcji zobojętniania; – przewiduje wynik reakcji strąceniowej; – projektuje i przeprowadza doświadczenia dotyczące otrzymywania soli; – przewiduje efekty zaprojektowanych doświadczeń dotyczących otrzymywania soli (różne metody); – opisuje zaprojektowane doświadczenia.
		celujący	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o zastosowaniach najważniejszych soli: chlorków, węglanów, azotanów(V), siarczanów(VI) i fosforanów(V) (ortofosforanów(V)).
3.	Związki węgla z wodorem	niedostateczny	Uczeń nie spełnia wymagań koniecznych na ocenę dopuszczającą.
		dopuszczający	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcie <i>szereg homologiczny</i>, <i>węglowodory nasycone</i>, <i>węglowodory nienasycone</i>, <i>alkany</i>, <i>alkeny</i>, <i>alkiny</i>; – zalicza alkany do węglowodorów nasyconych, a alkeny i alkiny – do nienasyconych;

		<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje wzory sumaryczne: alkanów, alkenów i alkinów o podanej liczbie atomów węgla; – rysuje wzory strukturalne i półstrukturalne (grupowe): alkanów, alkenów i alkinów o łańcuchach prostych (do czterech atomów węgla w cząsteczce); – podaje nazwy systematyczne alkanów (do czterech atomów węgla w cząsteczce); – podaje wzory ogólne: alkanów, alkenów i alkinów; – podaje zasady tworzenia nazw alkenów i alkinów; – przyporządkowuje dany węglowodór do odpowiedniego szeregu homologicznego; – opisuje budowę i występowanie metanu; – opisuje właściwości fizyczne i chemiczne metanu, etanu; – wyjaśnia, na czym polegają spalanie całkowite i spalanie niecałkowite; – zapisuje równania reakcji spalania całkowitego i spalania niecałkowitego metanu, etanu; – podaje wzory sumaryczne i strukturalne etenu i etynu; – opisuje najważniejsze właściwości etenu i etynu; – opisuje wpływ węglowodorów nasyconych i węglowodorów nienasyconych na wodę bromową (lub roztwór manganianu(VII) potasu).
	dostateczny	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tworzy nazwy alkenów i alkinów na podstawie nazw odpowiednich alkanów; – zapisuje wzory: sumaryczne, strukturalne i półstrukturalne (grupowe); podaje nazwy: alkanów, alkenów i alkinów; – wyjaśnia różnicę między spalaniem całkowitym a spalaniem niecałkowitym; – opisuje właściwości fizyczne i chemiczne (spalanie) alkanów (metanu, etanu) oraz etenu i etynu; – zapisuje i odczytuje równania reakcji spalania metanu, etanu, przy ograniczonym i nieograniczonym dostępie tlenu; – pisze równania reakcji spalania etenu i etynu; – porównuje budowę etenu i etynu; – wyjaśnia, na czym polegają reakcje przyłączania i polimeryzacji; – wyjaśnia, jak można doświadczalnie odróżnić węglowodory nasycone od węglowodorów nienasyconych, np. metan od etenu czy etynu; – wyjaśnia, od czego zależą właściwości węglowodorów; – podaje obserwacje do wykonywanych na lekcji doświadczeń.
	dobry	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tworzy wzory ogólne alkanów, alkenów, alkinów (na podstawie wzorów kolejnych związków chemicznych w danym szeregu homologicznym); – zapisuje równania reakcji spalania alkanów przy ograniczonym i nieograniczonym dostępie tlenu; – zapisuje równania reakcji spalania etenu i etynu; – zapisuje równania reakcji otrzymywania etynu; – odczytuje podane równania reakcji chemicznej;

			<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje równania reakcji etenu i etynu z bromem, polimeryzacji etenu; – wyjaśnia zależność między długością łańcucha węglowego a właściwościami fizycznymi alkanów (np. stanem skupienia, lotnością, palnością, gęstością, temperaturą topnienia i wrzenia); – wyjaśnia, co jest przyczyną większej reaktywności węglowodorów nienasyconych w porównaniu z węglowodorami nasyconymi; – projektuje doświadczenie chemiczne umożliwiające odróżnienie węglowodorów nasyconych od węglowodorów nienasyconych; – opisuje przeprowadzane doświadczenia chemiczne.
		bardzo dobry	<p>jw. oraz Uczeń :</p> <ul style="list-style-type: none"> – porównuje właściwości węglowodorów nasyconych i węglowodorów nienasyconych; – opisuje wpływ wiązania wielokrotnego w cząsteczce węglowodoru na jego reaktywność; – zapisuje równania reakcji przyłączania (np. bromowodoru, wodoru, chloru) do węglowodorów zawierających wiązanie wielokrotne; – analizuje znaczenie węglowodorów w życiu codziennym.
		celujący	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje, porządkuje i prezentuje informacje o naturalnych źródłach węglowodorów oraz o produktach destylacji ropy naftowej i ich zastosowaniach; – wyszukuje informacje na temat zastosowań alkanów, etenu i etynu; – wyszukuje, porządkuje i prezentuje informacje o właściwościach i zastosowaniu polietylenu.
4	Pochodne węglowodorów	niedostateczny	Uczeń nie spełnia wymagań koniecznych na ocenę dopuszczającą.
		dopuszczający	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zalicza daną substancję organiczną do odpowiedniej grupy związków chemicznych; – zaznacza grupy funkcyjne w alkoholach, kwasach karboksylowych, estrach, aminokwasach; podaje ich nazwy; – zapisuje wzory ogólne alkoholi, kwasów karboksylowych i estrów – dzieli alkohole na monohydroksylowe i polihydroksylowe; – zapisuje wzory sumaryczne i rysuje wzory półstrukturalne (grupowe), strukturalne alkoholi monohydroksylowych o łańcuchach prostych zawierających do czterech atomów węgla w cząsteczce; – tworzy nazwy systematyczne alkoholi monohydroksylowych o łańcuchach prostych zawierających do czterech atomów węgla w cząsteczce, podaje zwyczajowe (metanolu, etanolu); – rysuje wzory półstrukturalne (grupowe), strukturalne kwasów monokarboksylowych o łańcuchach prostych zawierających do dwóch atomów węgla w cząsteczce; podaje ich nazwy systematyczne i zwyczajowe (kwasu metanowego i kwasu etanowego); – opisuje najważniejsze właściwości metanolu, etanolu i glicerolu oraz kwasów octowego i mrówkowego; – zapisuje równanie reakcji spalania metanolu; – wymienia najważniejsze kwasy tłuszczowe; – opisuje najważniejsze właściwości długołańcuchowych kwasów karboksylowych (stearynowego i oleinowego);

		<ul style="list-style-type: none"> - wymienia związki chemiczne, które są substratami reakcji estryfikacji; - definiuje pojęcie <i>estry</i>; - opisuje zagrożenia związane z alkoholami (metanol, etanol); - opisuje najważniejsze zastosowania metanolu i etanolu; - wśród poznanych substancji wskazuje te, które mają szkodliwy wpływ na organizm; - omawia budowę i właściwości aminokwasów (na przykładzie glicyny); - podaje przykłady występowania aminokwasów.
	<p>dostateczny</p>	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zapisuje nazwy i wzory omawianych grup funkcyjnych; - wyjaśnia, co to są alkohole polihydroksylowe; - zapisuje wzory i podaje nazwy alkoholi monohydroksylowych o łańcuchach prostych (zawierających do czterech atomów węgla w cząsteczce); - zapisuje wzory sumaryczny i półstrukturalny (grupowy) propano-1,2,3-triolu (glicerolu); - uzasadnia stwierdzenie, że alkohole i kwasy karboksylowe tworzą szeregi homologiczne; - podaje odczyn roztworu alkoholu; - zapisuje równania reakcji spalania etanolu; - podaje przykłady kwasów organicznych występujących w przyrodzie (kwas: mrówkowy, szczawiowy, cytrynowy); - tworzy nazwy prostych kwasów karboksylowych (do czterech atomów węgla w cząsteczce) i zapisuje ich wzory sumaryczne i strukturalne; - podaje właściwości kwasów metanowego (mrówkowego) i etanowego (octowego); - bada wybrane właściwości fizyczne kwasu etanowego (octowego); - opisuje dysocjację elektrolityczną kwasów karboksylowych; - bada odczyn wodnego roztworu kwasu etanowego (octowego); - zapisuje równania reakcji spalania i reakcji dysocjacji elektrolitycznej kwasów metanowego (mrówkowego) i etanowego (octowego) - zapisuje równania reakcji kwasów metanowego (mrówkowego) i etanowego (octowego) z metalami, tlenkami metali i wodorotlenkami; - podaje nazwy soli pochodzących od kwasów metanowego (mrówkowego) i etanowego (octowego); - zapisuje wzory sumaryczne kwasów: palmitynowego, stearynowego i oleinowego; - wyjaśnia, jak można doświadczalnie udowodnić, że dany kwas karboksylowy jest kwasem nienasyconym; - podaje przykłady estrów; - tworzy nazwy estrów pochodzących od podanych nazw kwasów i alkoholi (proste przykłady); - opisuje sposób otrzymywania wskazanego estru (np. octanu etylu); - zapisuje równania reakcji otrzymywania estru (proste przykłady, np. octanu metylu); - opisuje negatywne skutki działania metanolu i etanolu na organizm;

			<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje obserwacje z wykonywanych doświadczeń chemicznych.
		dobry	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w jaki sposób tworzy się nazwę systematyczną glicerolu; – zapisuje równania reakcji spalania alkoholi; – podaje nazwy zwyczajowe i systematyczne alkoholi i kwasów karboksylowych; – wyjaśnia, dlaczego niektóre wyższe kwasy karboksylowe nazywa się kwasami tłuszczowymi; – zapisuje równania reakcji chemicznych prostych kwasów karboksylowych z alkoholami monohydroksylowymi; – tworzy wzory estrów na podstawie nazw kwasów i alkoholi; – tworzy nazwy systematyczne i zwyczajowe estrów na podstawie nazw odpowiednich kwasów karboksylowych i alkoholi; – podaje nazwy i rysuje wzory półstrukturalne (grupowe) długołańcuchowych kwasów monokarboksylowych (kwasów tłuszczowych) nasyconych (palmitynowego, stearynowego) i nienasyconego (oleinowego); – określa miejsce występowania wiązania podwójnego w cząsteczce kwasu oleinowego; – projektuje doświadczenie chemiczne umożliwiające odróżnienie kwasu oleinowego od kwasów palmitynowego lub stearynowego; – opisuje budowę oraz wybrane właściwości fizyczne i chemiczne aminokwasów na przykładzie kwasu aminooctowego (glicyny); – opisuje przeprowadzone doświadczenia chemiczne.
		bardzo dobry	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opisuje doświadczenia chemiczne (schemat, obserwacje, wnioski); – planuje doświadczenie pozwalające otrzymać ester o podanej nazwie; – przewiduje produkty reakcji chemicznej; – identyfikuje poznane substancje; – omawia różnicę między reakcją estryfikacji a reakcją zobojętniania; – zapisuje równanie kondensacji dwóch cząsteczek glicyny; – opisuje mechanizm powstawania wiązania peptydowego.
		celujący	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje, porządkuje i prezentuje informacje na temat zastosowań glicerolu; – wyszukuje informacje na temat zastosowań kwasów organicznych występujących w przyrodzie; – wyszukuje informacje o właściwościach estrów w aspekcie ich zastosowań.
5.	Substancje o znaczeniu biologicznym	niedostateczny	Uczeń nie spełnia wymagań koniecznych na ocenę dopuszczającą.
		dopuszczający	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia pierwiastki chemiczne, których atomy wchodzi w skład cząsteczek: tłuszczów, cukrów i białek; – posługuje się pojęciem białka jako związeki chemiczne powstające z aminokwasów; – zna terminy: <i>denaturacja</i>, <i>koagulacja</i>, <i>żel</i>, <i>zol</i>; – wymienia czynniki powodujące denaturację białek; – podaje reakcje charakterystyczne białek i skrobi.
		dostateczny	jw. oraz Uczeń:

		<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jak można doświadczalnie odróżnić tłuszcze nienasycone od tłuszczów nasyconych; – wymienia czynniki powodujące koagulację białek; – wykrywa obecność skrobi i białka w produktach spożywczych.
	dobry	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego olej roślinny odbarwia wodę bromową; – definiuje białka jako związki chemiczne powstające w wyniku kondensacji aminokwasów; – posługuje się pojęciami: <i>peptydy</i>, <i>peptyzacja</i>, <i>wysalanie białek</i>; – opisuje różnice w przebiegu denaturacji i koagulacji białek; – projektuje i przeprowadza doświadczenie chemiczne umożliwiające odróżnienie tłuszczu nienasyconego od tłuszczu nasyconego; – projektuje doświadczenia chemiczne umożliwiające wykrycie białka za pomocą stężonego roztworu kwasu azotowego(V); – opisuje przeprowadzone doświadczenia chemiczne.
	bardzo dobry	<p>jw. oraz Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – projektuje i przeprowadza doświadczenia chemiczne umożliwiające wykrycie białka; – wyjaśnia, na czym polega wysalanie białek; – planuje i przeprowadza doświadczenie chemiczne weryfikujące postawioną hipotezę.
	celujący	<p>jw. oraz:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o budowie tłuszczów (jako estrów glicerolu i kwasów tłuszczowych), ich klasyfikacji pod względem pochodzenia, stanu skupienia i charakteru chemicznego oraz o wybranych właściwościach fizycznych, znaczeniu i zastosowaniu tłuszczów; – wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o budowie i właściwościach fizycznych oraz znaczeniu i zastosowaniu białek; – wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o budowie cukrów (glukozy, fruktozy, sacharozy, skrobi i celulozy), ich klasyfikacji oraz o wybranych właściwościach fizycznych, znaczeniu i zastosowaniu cukrów.